

Per una Barcelona del treball digne per a tots i totes!

Segons l'Observatori del Turisme a Barcelona, l'any 2023 va tancar amb més de vint milions de turistes que van visitar la ciutat de Barcelona, amb un impacte econòmic de la despesa directa a la ciutat de més de deu milions d'euros. Per les dades del mateix estudi publicat el febrer de 2024, la nova contractació vinculada al sector turístic va continuar sent, tot i que lleugerament, majoritàriament temporal en un 50,8%.

Aquestes dades macroeconòmiques poden semblar positives per l'impacte en el creixement econòmic de la ciutat, però la realitat és que segons l'Oficina Municipal de Dades, a ulls dels barcelonins la massificació que porta el turisme és un dels aspectes més perjudicials que es relacionen amb aquesta activitat econòmica. Seguidament de la pujada del preu de l'habitatge (16,2%) i la pujada general del cost de vida (14,7%). Actualment, ens trobem amb les dades més baixes per la percepció positiva del turisme, que compta ja amb un 29,1% de població barcelonina reticent i contrària. Igualment, es percep que el turisme **és més beneficiós per la ciutat que pels veïns**, ja que només un 51% de les persones enquestades creuen que el turisme els beneficia personalment. Finalment, un 61,5% de les enquestades creuen que Barcelona ha arribat al límit de la capacitat turística.

Districtes com Ciutat Vella, L'Eixample o Gràcia són dels principals afectats per aquest impacte de la massificació turística i, concretament, de la turistificació. Mentre el sou mitjà dels joves treballadors (menors de 35 anys) de Barcelona es troba en els 1510€ bruts, el preu mitjà dels contractes de lloguer signats a la ciutat es troba en els 1175€. Així, es veu clarament impossibilitada la nostra emancipació en projectes de vida independents. La nostra única alternativa habitacional acaba sent continuar a la llar familiar fins a trobar millors condicions salarials o compartir pis amb amics o desconeguts.

Aquesta greu situació és multicausal: òbviament, té un pes directe la pujada dels preus del lloguer degut a l'especulació immobiliària i l'atractiu de la conversió de pisos residencials a pisos turístics, així com l'encariment del cost de vida a ciutats massificades i turistificades. També, però, **hem de parlar de les condicions de treball que hegemonitzem les persones joves**. Sectors vinculats al turisme com l'hostaleria, la restauració, les agències de viatges, d'allotjament o el transport encara es troben molt marcats per condicions de treball precàries com la parcialitat, la temporalitat, els baixos salaris o les hores extra sense remunerar. Són també les feines que acaben hegemonitzant les persones joves, sobretot a l'estiu, amb independència del nostre nivell d'estudis.

Arriba l'estiu i, amb ell, les festes majors i, especialment, els festivals. La ciutat de Barcelona és protagonista de múltiples festivals de música internacionalment coneguts com el Primavera Sound, el Sónar o el Cruïlla; així com les festes de Gràcia o de Sants que apleguen a milers de persones per gaudir de la cultura popular. Malgrat això, no tothom gaudeix de la música i la festa vinculades a aquestes jornades, sinó que les condicions de treball que assumeixen els seus treballadors deixen molt a desitjar. La patronal de l'hostaleria es queixa de no trobar relleu generacional al sector amb els seus arguments adultocèntrics i classistes com que "els joves ja no volen treballar". La realitat és que les condicions que s'ofereixen són vergonyoses: excessos de jornada, manca de descansos setmanals, no cobrament dels festius, incompliment en el pagament de plusos de nocturnitat, incompliment de la categoria professional... En definitiva, incompliment del conveni col·lectiu. Fins i tot trobem festivals que ofereixen un "voluntariat" com a sinònim de treballar gratis per ells a canvi d'entrades pel festival. A això hem de sumar que les males condicions laborals ens acaben afectant emocionalment i mentalment, i creixen els casos d'ansietat, depressió i *burnout* entre els treballadors del sector.

Així, davant d'aquesta greu situació laboral juvenil, des del Consell de la Joventut de Barcelona exigim:

- **Compliment de la legislació laboral per part de la patronal, especialment d'aquella vinculada al sector turístic:** és inconcebible que aquesta s'aprofiti

de les necessitats econòmiques de les joves durant la temporada d'estiu per imposar condicions laborals nefastes i explotar-nos laboralment.

- **Compromís de l'Ajuntament de Barcelona per la regulació de l'impacte del turisme a la ciutat:** el model de turisme massificat actual és insostenible pels veïns i veïnes, per la ciutat i pel planeta. Volem ciutats on poder viure.
- **Compromís de l'Ajuntament de Barcelona per sancionar els habitatges turístics sense llicència i limitar l'aprovació de nous.**
- **Major destinació de recursos per Inspecció de Treball per impulsar campanyes específiques** en els mesos d'estiu per intervenir la vulneració de drets laborals en sectors com els festivals, l'hostaleria o la restauració.
- **Instar a l'Ajuntament a impulsar campanyes per fomentar el coneixement dels drets laborals del jovent**, especialment en relació amb condicions de treball dignes en l'ocupació estacional i de temporada.

Resolució presentada per Acció Jove, Avalot i l'Eina